

[Freddy Madsen.]

sag, når man kan samle flertal for det, men man skulle holde op med denne falske varebetegnelse.

Vi støtter det forslag, som VS har stillet, selv om vi beklager, at det ikke har kunnet komme til behandling før, og at det, der kan spares, derfor bliver beskedent. Det ville ellers være rart, om nogle af dem, der altid taler om, at vi skal spare på de offentlige udgifter, endelig kunne besinde sig på at gøre noget praktisk ved det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen Folke (VS):

Jeg kan jo ikke takke for nogen overvældende positiv modtagelse af dette udmærkede forslag. Jeg skal ikke påstå, at det kommer som en kæmpeoverraskelse eller et stort chok for mig, at det socialdemokratiske-borgerlige flertal herinde ikke synes, at det er noget særlig godt forslag.

Man kunne selvfølgelig godt sige, at det er egentlig underligt. Der er jo partier, der råber op om, at nu må vi sætte de offentlige udgifter ned, nu må der spares. Var det ikke 5 mia kr., de konservative ville spare på finansloven, eller noget i den retning? Og andre partier har jo fulgt trop, venstre osv., og regeringen og socialdemokratiet har selv været med til igennem de forskellige forlig at skære ned på de offentlige udgifter. Det har været et feltråb i de sidste år, at der skulle spares. Her kommer et konkret spareforslag, som virkelig batter noget, og så siger man: det har desværre ingen interesse.

Man kunne også undre sig over, når der nu snakkes så meget om indkomstpøolitik – og det er både regeringen, socialdemokratiet og de borgerlige partier uhyre interesserede i – at når der så kommer et indkomstpøolitik forslag, så har det alligevel ikke nogen interesse.

Der er selvfølgelig en forklaring på disse ting. Jeg er godt klar over, at de besparelser, man vil have, for enhver pris ikke må ramme arbejdsgiverne. Den indkomstpøolitik, man vil føre, må for enhver pris ikke ramme arbejdsgiverne, tværtimod, den skal ramme lønarbejderne, og den skal favorisere arbejdsgiverne. Her er et forslag, der forsøger at vende indkomstpøolitikken på hovedet og bidrage til statslige besparelser, men det vil man så ikke vide af.

Jeg vil komme med nogle få bemærkninger til de enkelte ordførere, men først lige starte med at sige om selve lovens navn, denne lov om prisdæmpning, at det er mildest talt en misvisende betegnelse. Ministeren var inde på, at monopoltilsynet havde skønnet om en tidligere ydelse, at den havde haft en vis prisdæmpende virkning. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, understregede dog i sit indlæg de meget begrænsede forventninger, socialdemokratiet havde haft til den prisdæmpende virkning af den slags. Det var dog en slags indrømmelse, som nærmede sig realiteterne. For realiteterne er jo, som både hr. Auken og ministeren naturligvis udmærket ved, at disse ydelser stort set ikke har nogen prisdæmpende virkning. Jeg kan henvise til professor Bjarke Fogs undersøgelse af 1974-ydelsen, foretaget på handelshøjskolen, hvor det er kommet frem – og det er jo ikke nogen overraskelse for nogen – at der ikke har været nogen påviselig, i hvert fald slet ikke væsentligt prisdæmpende, effekt af en ydelse af denne type. Hr. Freddy Madsen var inde på, hvordan priserne rent faktisk har udviklet sig, og det er jo helt åbenlyst for enhver, at der ikke har været disse prisdæmpende effekter. Så kan man sige, at det er heller ikke det, der er forslaget egentlige formål, så derfor tager både socialdemokratiet og de borgerlige partier det roligt, at der ikke er nogen påviselig prisdæmpende effekt. Det, det drejer sig om, er under det ene og det andet påskud at tilføre kapitalejerne kapital, og det gør man altså så i denne sammenhæng og kalder det en prisdæmpende ydelse.

Det, man har foræret kapitalejerne, er 1,3 mia kr. Det er et ganske betragteligt beløb, det er ikke nogen ligegyldig bagatelsag.

Til hr. Auken vil jeg i øvrigt lige sige, når han snakker om, at det er en notorisk usandhed, at der er tale om ophævelse af den automatiske dyrtidsregulering, at det kan jeg ikke se det er. Det er en ophævelse, man sætter den ud af kraft, rigtignok kun midlertidigt, men man sætter den da ud af kraft med augustforligets indgreb, hvor man siger, at hvis der kommer så og så mange dyrtidsportioner, så kan de sidste ikke komme til udbetaling, så indsætter man dem i ATP og siger, at når folk skal på pension, eller hvornår det nu er, så kan de få nogle penge. Det er helt oplagt, at man sætter den automatiske dyrtidsregulering ud af kraft, om end kun for en tidsbegrænset periode, foreløbig.